

den før nu, thi han har først faaet Henvendelse fra de interesserede, som han udtrykker sig, for nogen Tid siden, han skulde foretage adskillige Undersøgelser o. s. v. o., s. v. Forespørgselen blev anmeldt for et Par Dage siden. Den har ikke ligget over her i Tinget, det maa man erkende. Altsaa har det ærede Medlem antagelig ikke faaet Henvendelsen senere end den 23. Maj, da Andelsslagterierne skrev til Landbrugsministeriet. Jeg gaar ud fra, at denne Slutning er rigtig. Men i saa Tilfælde forekommer det mig, at der er noget mindre tiltalende i, at de samvirkende danske Andelsslagterier, hvis de have haft med denne Forespørgsel at gøre, saaledes spille paa to Streng, idet de rette en Henvendelse til Ministeriet og samtidig foranledige rejst en offentlig Debat i Folketinget om det Forhold, der er Genstand for Forhandling mellem Ministerierne indbyrdes og mellem Ministerierne og Andelsslagterierne.

Jeg ønskede at gøre denne Bemærkning, idet jeg i øvrigt skal slutte mig til, hvad min ærede Kollega har sagt, at dette Forhold er Genstand for Forhandling og Overvejelse. Der skal fra Landbrugsministeriets Side blive gjort, hvad gøres kan i Retning af at støtte berettigede Krav, men Landbrugsministeriet indser meget vel, at det har sin Vanskelighed for Ministeriet for offentlige Arbejder eller for de danske Statsbaner at være saaledes udrustede, at de overfor tilfældige Eksportører kunne staa med Materiel rede til at holde ved den paagældende Station paa første Vink. Men er der Mangler, maa Landbrugsministeriet meget ønske, at Statsbanerne ere i Stand til i størst mulig Grad at afhjælpe disse Mangler, derom kan det høje Ting være overbevist. Det er ikke nogen ny Betragtning, jeg her fører frem. Den Interesse, jeg her har givet til Kende, har været levende gennem Tiderne, men Forholdene have været vanskelige, just i den senere Tid.

Det undrer mig altsaa noget, at vi samtidig med, at vi have denne Skrivelse fra de samvirkende danske Andelsslagterier dateret den 23. Maj, nu faa oplyst af Ordføreren for Forslagsstillerne (Andreasen), at han allerede for nogen Tid siden har faaet Anmodning om her i Tinget at rejse samme Sag, som der forhandles med Ministeriet om. Naa, Betragtningen derude kan være den, at man maa se at spille paa saa mange Streng som muligt for at faa det bedste Udbytte og faa det snarest muligt, og det kan kun være til

Glæde og Tilfredsstillelse for mig at se de Interesser, der ligge under Landbrugsministeriet, støttede saa kraftigt, som Tilfældet er ved denne 6-Mands Forespørgsel her i Tinget. Det kunde jeg være meget tilfreds med i og for sig, hvis jeg blot evnede at fange den Tro, at Forespørgselen gjorde nogen som helst Nytte. Hvis jeg kunde lulle mig ind i den Forestilling, at denne Forespørgsel har gjort nogen Nytte, vilde jeg prise Landbruget lykkeligt ved, at Rigsdagen ikke sluttede til Pinse.

Ordføreren for Forespørgerne (Andreasen): Den højtærede Landbrugsminister overrasker mig. Han maa aabenbart ikke vide, at ethvert Medlem har Ret til her i Tinget at fremsætte Forespørgsler, uden at man behøver at modtage nogen som helst Reprimande fra Ministerbordet, naar man i Forvejen har faaet Tingets Samtykke til at fremsætte en saadan Forespørgsel. Jeg skylder heller ikke Ministeren noget som helst Regnskab, naar jeg i en eller anden Sag faar det Indtryk af de Befolkningslag, hvori jeg færdes, og hvorimellem der ogsaa er adskillige praktiske Landbrugere, at denne Sag trænger til at blive draget frem her i Tinget.

Ministerens vilde have, at jeg skulde give et Svar paa det Spørgsmaal, han indirekte stillede til mig: Hvor har De egentlig faaet den stærkeste Opfordring fra? Er det fra de samvirkende danske Andelsslagterier? Jeg kan tjene den højtærede Minister i at give ham Svar herpaa. Jeg har ikke modtaget nogen Henvendelse fra de samvirkende danske Andelsslagterier angaaende denne Sag. Jeg har efter at have mødt Slagteridirektører, Kødeksportører og Importører, der handle med danske Landbrugsprodukter i Udlandet, Gang paa Gang hørt Klage over den ganske hensynsløse Maade, de danske Statsbaner behandle vor Landbrugseksport paa, og jeg har efter dette henvendt mig blandt andet paa Andelsslagteriernes Fælleskontor for at høre, om disse Klager vare begrundede, og de have ganske rigtigt meddelt mig, at man har forhandlet den Sag med Ministeriet. Men der er jo ikke noget som helst urigtigt i, at Andelsslagterierne have givet mig disse Oplysninger. Det forekommer mig, Ministeren ikke har noget at bebrejde hverken dette Kontor eller mig i den Henseende. Der er en Mand, som er almindelig bekendt, navnlig i Sydsjælland, en stor Importør i Berlin, Nielsen, der klager hver Uge over Statsbanernes Behandling af Kødtransporten. Altsaa disse